

førend i det 4de Aar efter Lovens Bekjendtgjørelse; i Mellemtiden forholdes efter de hidtil gjældende Regler.

Markeffjelskontrakter, hvor disse ansees nødvendige, ville være at oprette imellem Hænderhaverne af tilstødende Hauge saavel om Svøb som om Gang efter Svøb, Røer og Nos m. v. over Mærket.

§ 9.

Brundsvøb skal af Svødemændene udvælges blandt den bedste Svøb, som findes i Hauge, og skal dertil opsættes enten 3 Vædderlam for hvert 100 Moderfaar i Hauge eller een Vædder, der ikke som Lam har løbet Faavene, til hvert fuldt Antal af 40 Moderfaar. For hvert Stykke Brundsvøb, som tilføjes mindre, skulle Svødemændene høre 3 Rd. R. M., undtagen de snarest muligt angive for Sysselmanen, at dette er skeet imod deres Villie, i hvilket Tilfælde Haugepartens Ciere een for alle og alle for een blive ansvarlige for Mulkten.

Er Brundsvøb løben bort ind i en fremmed Hauge, skal Svødemanden være berettiget til at søge den tilbage og den fremmede Hauge Svødemand være forpligtet til at ledsage ham, naar han vil søge efter den, eller tillade ham alene at søge den.

Hvo, som findes at ville forfølge en Andens Brundsvøb, naar denne nstagtigen bliver efterspurgt, skal være hjemfalden til en Muilt af 5 Rd. R. M.

§ 10.

I enhver Haugepart skal bruges et bestemt Mærke for Svøden, og hermed bør iagttages den Orden, at samme Mærke ikke forekommer i to Haugeparter paa een D.

§ 11.

Foraaabidt samme Mærke nu bruges i to eller flere Haugeparter paa een D, skal fornyden Forandring deri skee, saasnart som det efter Omstændighederne er muligt.

§ 12.

Hvor flere Mærker nu bruges eller i Fremtiden vistes brugte for forskjellige Blokke af Svøden i en Haugepart, vil Tillæbelse til

at beholde eller forandre det nuværende Antal af Mærker kunne gives, naar ikke nogen Uorden derved afstedkommes.

§ 13.

Anliggender, som angaae Mærkers Forandring eller Antal, skulle først omhandles ved Grandbestævne. Sysselmanen har derefter at forebringe dem for Amtet til Afgjørelse ved Resolution.

§ 14.

Naar Mærkerne ere i Orden paa alle Der, skal for enhver D affattes en Fortegnelse over de Mærker, som sammesteds bruges. Disse Fortegnelser ville blive trykte og uddeelte til Efterretning og Opbevaring i alle Bygder.

§ 15.

Bliver fremtidig, naar 1 Aar er forløbet fra denne Lovs Bekjendtgjørelse, noget Svøb, der er 2½ Aar gammel eller derover, antruffet, som enten er umærket eller saa slijdesløst mærket, at Sysselmanen og to uvillige Mænd erkære Mærket for utjendeligt, bør det, naar Cieren er uvis, tilfalde vedkommende Distrikts Rattigkasse isølge Bestemmelserne i § 8.

Umærkede Lam, som om Høsten antræffes, tilfalde den Haugepart, i hvilken de blive forefundne, hvis Strid eller Tvivl er om, til hvilken Hauge de høre.

Tredie Kapitel.

Om Røgræsning m. v.

§ 16.

Besætningen af Røer i enhver Hauge eller Haugepart, som afgiver Hunsauge til Sommergræsning for Røer, skal bestemmes ved en Skiben for det Antal, som maa uddrives uden Vædderlag.

Fri Udrægster til Sommergræsning for Røer tilkommer enhver i Forhold til det Mærketal, han eier eller bruger i Bygden. Naar nye Trøer eller Hegn optages i Fremtiden til Dyrlæning, skal der steds skriftlig fastsættes, hvorledes de Røer skulle sommergræsses, som vintertødes af de opdyrkede Trøer.